

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/83/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520200403
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8520200403.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kalinákovvej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci navrhovateľa H. D., Q.. XX.X.XXXX, W. U. J. XXXX/XX, XXX XX Y. Ľ., právne zast. JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom so sídlom Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, proti manželke G. D., Q.. XX.X.XXXX, W. U. I.. S. XXX J..X, XX-XXX Ľ., R. N., zast. Agniezskou Nawrockou, ul. Piotrkowska 270 lok. 204, 90-361 Łódź, v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k mal. H. D., Q.. XX.X.XXXX, W. U. I.. S. XXX J..X, XX-XXX Ľ., zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Y. Ľ., o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/32/2020-283 zo dňa 14.01.2022 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje uznesenie.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Navrhovateľ (manžel) sa podaným návrhom domáhal rozvodu svojho manželstva a zverenia mal. syna do osobnej starostlivosti matky, zároveň žiadal, aby mu bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. H. sumou 100 eur mesačne počnúc dňom podania tohto návrhu. Styk otca s mal. synom žiadal upraviť každý prvý víkend v mesiaci od soboty od 10.00 hod. do nedele do 16.00 hod. s tým, že otec dieťa prevzme aj odovzdá v bydlisku matky.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Stará Ľubovňa ako súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol tak, že:

I. Okresný súd Stará Ľubovňa odmieta vykonávať svoju právomoc v rodinnoprávnej veci navrhovateľa H. D., Q.. XX.X.XXXX, proti manželke G. D., Q.. XX.X.XXXX, v konaní o rozvod manželstva konanie z a s t a v u j e.

II. Okresný súd Stará Ľubovňa vyhlasuje, že nemá právomoc konať v rodinnoprávnej veci navrhovateľa H. D., Q.. XX.X.XXXX, proti manželke G. D., Q.. XX.X.XXXX v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností k mal. H. D., Q.. XX.X.XXXX, W. U. I.. S. XXX J..X, XX-XXX Ľ. a konanie z a s t a v u j e.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“.

3. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 9, § 159, § 161 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 2 ods. 1, § 23, § 52, § 92 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný

mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 24 ods. 1 Zákona o rodine, čl. 7 Ústavy SR, čl. 1 ods. 1 písm. a), b), čl. 1 ods. 2 písm. a), e), čl. 3 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 16 ods. 1, čl. 17, čl. 19 ods. 3, čl. 72 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27.11.2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že manželia pred podaním návrhu na rozvod nepreukázali svoj obvyklý pobyt, keďže manžel sa dlhodobo zdržiaval v Q., kde sa spolu s manželkou po uzatvorení manželstva presťahovali. Manželka odišla do R. kvôli svojej práci, manžel za ňou cestoval počas víkendov a sviatkov. Pri podávaní návrhu na rozvod preto obaja posudzovali príslušnosť súdu podľa článku 3 nariadenia (šiesty princíp) a návrh doručili súdu členského štátu, ktorého sú štátnymi príslušníkmi a ktorý predstavuje miesto ich trvalého pobytu, kde bývajú viac ako šesť mesiacov. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka je štátnou občiankou R. N., v súčasnosti býva v S.Ž. - R. N.. Manžel navrhovateľky je štátnym občanom Slovenskej republiky, na trvalý pobyt je prihlásený v meste Y. L.. Obaja manželia, každý zvlášť, podali na súdy rôznych členských štátov, návrh na rozvod manželstva. Na Okresnom súde v S., R. N., sa začalo konanie o rozvod manželstva dňa 13.03.2020 na návrh manželky, pričom navrhovateľ na Okresný súd Stará Ľubovňa doručil návrh na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode až dňa 16.03.2020. Ide teda o totožné konania rovnakých účastníkov. Ako prvý začal konať Okresný súd v S., a teda Okresný súd Stará Ľubovňa ako súd, ktorý začal konať ako druhý, odmietol vykonávať svoju právomoc v zmysle Článku 19 ods. 3 nariadenia v prospech Okresného súdu v S., R. N. a konanie vedené na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 4P/32/2020 o rozvod manželstva (začaté dňa 16.3.2020) pre prekážku litispendencie zastavil.

V ďalšom sa súd prvej inštancie zaoberal úpravou rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu. Obvyklý pobyt maloletého dieťaťa a jeho najlepší záujem je rozhodujúcim prvkom pre určenie celej právomoci členského štátu, ktorý je oprávnený prejednať a rozhodnúť vec o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Tieto pojmy je potrebné vykladať tak, že ide o súhrn osobitných skutkových okolností a faktorov, ktoré s ohľadom na súčasný pobyt, rodinné a spoločenské zázemie dieťaťa vytvára prostredie pre jeho zdravý rozvoj a vývoj. Preto v tomto smere nie je rozhodujúce, kde majú účastníci konania (manželia a maloleté dieťa) administratívnym spôsobom prihlásený trvalý pobyt, ale to, kde majú títo účastníci miesto obvyklého pobytu, t.j. kde je ich ťažisko každodenného života, pričom toto kritérium je najpodstatnejšie k stavu ku dňu začatia súdneho konania. Z vyjadrení manželov vyplýva, že mal. dieťa sa nachádza a žije v R., kde sa s ním matka presťahovala krátko po jeho narodení a ktorá mu poskytuje celodennú starostlivosť. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že miesto obvyklého pobytu maloletého a jeho matky je na území R. a nie na území Slovenskej republiky. Na základe týchto zistení súd prvej inštancie podľa článku 17 nariadenia vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a rozhodnúť, čoho následkom je podľa 9 CSP a § 161 ods. 1 CSP zastavenie konania. Súd prvej inštancie konanie o úpravu rodičovských práv a povinností neodmietol spolu s konaním o rozvod manželstva, nakoľko podľa jeho názoru nie je možné odmietnuť právomoc, ktorú tunajší súd nemal už pri začatí predmetného konania.

O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

III. Obsah odvolania otca

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec. Namietal, že napadnuté uznesenie je nezákonné z dôvodov vyplývajúcich z ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g), a h) CSP. Uviedol, že matka jednoznačne nepreukázala skutočnosť, že návrh na rozvod bol na Okresnom súde v S. podaný skôr ako návrh otca na súde prvej inštancie. Má za to, že návrh, ktorý matka podala na Okresný súd v S. dňa 13.03.2020 sa týka neodkladného opatrenia, ktorým matka žiadala zaviazať otca na platenie výživného, pričom návrhu matky súd vyhovel. Návrh na rozvod bol na Okresný súd v S. podľa otca doručený až 19.03.2020, teda po návrhu otca. Vzhľadom na uvedené teda začal ako prvý konať súd prvej inštancie, a teda v zmysle čl. 19 Nariadenia Rady č. 2201/2003 by mal byť príslušný Okresný súd Stará Ľubovňa. Na základe predmetnej skutočnosti popiera existenciu jednej z neodstrániteľných procesných podmienok, t.j. prekážka začatej veci. Nakoľko v zmysle platného právneho predpisu SR je s konaním o rozvod zo zákona spojené aj konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom pochádzajúcich z ich manželstva, výrok II. napadnutého uznesenia považuje za nezákonný a v rozpore s ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine.

6. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka. Námietky otca považuje za nesprávne, účelové a aj neetické. Má za to, že jednoznačne preukázala, že návrh na rozvod podala na Okresný súd v S. dňa 13.03.2020, teda jej podanie predchádzalo podaniu otca. Uvedená skutočnosť je overiteľná aj u poštového operátora a prostredníctvom úradného záznamu, ktorý sa nachádza v súdnom spise. Po zohľadnení všetkých skutočností má za to, že súd prvej inštancie na základe zhromaždeného dôkazného materiálu a odpovede získanej od R.L. súdov správne posúdil, že nie je príslušný konať vo veci navrhovateľa v konaní o rozvod a konanie zastavil. Navrhla odvolanie otca zamietnuť.

7. K odvolaniu otca sa vyjadril aj kolízny opatrovník maloletého H.. Uviedol, že naďalej trvá na svojich písomných vyjadreniach k predmetnej veci.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v spojení s ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

9. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 4P/32/2020 bol návrh otca na rozvod manželstva a úprava rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu.

10. Predmetom odvolacieho konania vzhľadom na odvolacie námietky otca je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie odmietol vykonávať svoju právomoc v konaní o rozvod manželstva a konanie zastavil a výrokom II. vyhlásil, že nemá právomoc konať v konaní o úprave rodičovských práv a povinností k mal. H. D. a konanie zastavil a rozhodol o trovách konania.

11. Vo vzťahu k odvolacím námitkám otca, odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj napr. IV.ÚS 252/2004, I.ÚS 50/2004, II.ÚS 3/1997, II.ÚS 251/2003). Za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súd zistí po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení, skutkový (skutočný) stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodne za predpokladu, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O svojvôli pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel alebo význam. Stručne možno zhrnúť, že odlišný názor účastníka konania vo vzťahu k hodnotiacemu úsudku súdu nečiní rozsudok nepreskúmateľným ani nezákonným. Napokon je potrebné dodať, že terajšia právna úprava vyplývajúca z Civilného sporového poriadku, konkrétne z ust. § 387 ods. 3, umožňuje odvolaciemu súdu zaoberať sa vo vlastnom odôvodnení rozhodnutia aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie, z čoho vyplýva, že zákonodarca čiastočnú neodôvodnenosť rozhodnutia nepovažuje za takú vadu konania, ktorá by účastníkom konania odníkala možnosť konať na súde, a to obzvlášť s poukazom i na ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, v rámci ktorého odvolací súd nie je viazaný jednak odvolacími dôvodmi a ani rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

12. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovacím rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd

v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí ak v odôvodnení rozhodnutia iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým tvorí jeden celok (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/40/2018 zo dňa 18.07.2018).

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutočný stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel k správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Súd prvej inštancie je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého uznesenia koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Napadnuté uznesenie je presvedčivé, premisy súdu prvej inštancie zvolené v uznesení, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia uznesenia je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil v tomto výroku dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty otca v odvolaní.

14. K odvolateľom namietanému odvolaciemu dôvodu, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, je potrebné uviesť, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP) a vyhodnotenie uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov neznamená ľubovôľu. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, teda relevancie vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam, zákonnosti z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania a z hľadiska pravdivosti, teda hodnovernosti jeho zdroja. Následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Súd k nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov môže v zásade dôjsť len nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, prípadne porušením pravidiel formálnej logiky. Posúdenie právomoci súdu konať v danej veci a hodnotiace úvahy súdu na základe správne a zákonne vykonaných dôkazov bez mylnej interpretácie z nich vyvedených skutočností však nie je možné považovať za nesprávne skutkové zistenie

15. Pokiaľ otec poukazoval na nevykonanie navrhovaných dôkazov (dotazovanie Okresného súdu v S.), odvolací súd môže len zdôrazniť, že dôkazy, ktoré súd považuje pre svoje rozhodnutie za významné (zvyšné dôkazy, ktoré považuje za nedôležité, nepodstatné, duplicitné, neplatné, resp. neúčinné, nevzťahujúce sa k veci, vytriedi a nehodnotí), súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, pričom jeho hodnotiacia úvaha musí zodpovedať zásadám logiky, vychádzať zo zisteného skutočného stavu veci, musí byť preskúmateľná odvolacím súdom. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že sa uvedeným postupom pri hodnotení dôkazov riadil. Pokiaľ súd prvej inštancie niektoré z návrhov na vykonanie dokazovania považoval za nesúvisiace s danou vecou, nadbytočné, nemajúce pre vec význam, resp. preukazujúce nesporné tvrdenia alebo už preukázané skutočnosti, bolo legitímnou možnosťou súdu prvej inštancie tieto dôkazy vytriediť a nehodnotiť ich. Navyše, z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie dotazoval Okresný súd v S. ohľadom poskytnutia informácie, kedy bol podaný návrh matky na rozvod. Okresný súd v S. zaslal Okresnému súdu v Starej Ľubovni vyjadrenie zo dňa 04.11.2021, doručené súdu prvej inštancie dňa 15.11.2021, z ktorého jednoznačne vyplýva, že G. D. (matka) podala návrh na rozvod na pošte dňa 13.03.2020. S ohľadom na uvedené, odvolací súd posúdil aj túto odvoláciu námietku otca ako nedôvodnú. Odvolací súd konštatuje, že súd vyčerpávajúco zdôvodnil, prečo odmietol vykonávať svoju právomoc v konaní o rozvod manželstva a konanie zastavil a prečo vyhlásil, že nemá právomoc konať v konaní o úprave rodičovských práv a povinností k mal. H. D. a konanie zastavil, z uvedených dôvodov považuje tieto námietky otca za nedôvodné.

16. Ani odvolací súd nepovažoval za potrebné dopĺňovať dokazovanie, pretože skutočný stav zistený súdom prvej inštancie bol dostatočný pre prijatie rozhodnutia o tom, kto má právomoc konať vo veci rozvodu manželstva a vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k mal. H..

17. Jedinou podstatnou námietkou otca bolo to, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz, ktorý navrhol, t. j. dožiadať Okresný súd v S. o poskytnutie informácie o tom, k akému dňu matka podala návrh na rozvod. Skutočnosti, na ktoré sa súd prvej inštancie odvolával vo svojom rozhodnutí, považoval za nedostatočné a spochybniteľné.

18. Nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie dotazoval Okresný súd v S. a tento poskytol súčinnosť a k žiadosti Okresného súdu Stará Ľubovňa sa vyjadril tak, že matka, t. j. G. D. podala na pošte návrh na rozvod dňa 13.03.2020, odvolací súd má za to, že v konaní bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností, kedy matka podala návrh na rozvod na Okresný súd v S., t. j. 13.03.2020. Nakoľko otec podal návrh na rozvod na Okresný súd Stará Ľubovňa až dňa 16.03.2020, je zrejme, že návrh matky bol podaný skôr a ako prvý začal konať Okresný súd v S.. S ohľadom na uvedené tak súd prvej inštancie postupoval správne a v súlade s právnymi predpismi SR a nariadeniami, ktorými je Slovenská republika viazaná, keď odmietol vykonávať svoju právomoc v konaní o rozvod manželstva a konanie zastavil.

19. Vo vzťahu k výroku II. napadnutého uznesenia, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne ustálil, že obvyklý pobyt mal. H. je na území R., pričom toto tvrdenie súdu prvej inštancie a jeho správnosť otec v odvolaní ani nenamietal, a v súlade s Nariadením Rady (ES) č. 2201/2003 z 27.11.2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností vyslovil, že nemá právomoc konať vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k mal. H. a konanie zastavil.

20. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd napadnuté uznesenie postupom podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania, rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov nepriznal.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).